Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) 1676/2001

z dnia 13 sierpnia 2001 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz ustanawiające ostateczne pobranie nałożonego cła tymczasowego na przywóz folii z politereftalanu polietylenu pochodzącej z Indii i Republiki Korei

(Dz.U. L 227 z 23.8.2001, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie Rady (WE) nr 365/2006 z dnia 27 lutego 2006 r.	L 68	1	8.3.2006
►M2	Rozporządzenie Rady (WE) nr 366/2006 z dnia 27 lutego 2006 r.	L 68	6	8.3.2006
►M3	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1288/2006 z dnia 25 sierpnia 2006 r.	L 236	1	31.8.2006
►M4	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1424/2006 z dnia 25 września 2006 r.	L 270	1	29.9.2006

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) 1676/2001

z dnia 13 sierpnia 2001 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz ustanawiające ostateczne pobranie nałożonego cła tymczasowego na przywóz folii z politereftalanu polietylenu pochodzącej z Indii i Republiki Korei

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej [1] (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym"), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek Komisji, przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. ŚRODKI TYMCZASOWE

(1) Komisja, rozporządzeniem (WE) 367/2001 [2] (zwanym dalej „rozporządzeniem tymczasowym") wprowadziła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz folii z politereftalanu polietylenu („PET") objętej kodem CN ex 3920 62 19 i ex 3920 62 90, pochodzącej z Indii i Republiki Korei („Korea").

(2) Należy przypomnieć, że okres dochodzenia, dotyczący dumpingu i szkód obejmował okres od dnia 1 kwietnia 1999 r. do dnia 31 marca 2000 r. („OD"). Badanie tendencji istotnych dla analizy szkód obejmowało okres od dnia 1 stycznia 1996 r. do dnia 31 marca 2000 r. („badany okres").

B. PÓŹNIEJSZA PROCEDURA

(3) Po nałożeniu tymczasowych środków na przywóz folii PET pochodzących z Indii i Korei, kilka z zainteresowanych stron przedstawiło pisemne uwagi. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem umożliwiono także wypowiedzenie się w formie ustnej.

(4) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne do sformułowania ostatecznych ustaleń.

(5) Dodatkowe weryfikacje zostały przeprowadzone w pomieszczeniach następujących użytkowników:

— Emtec Magnetics GmbH, Ludwigshafen, Niemcy

— Rogers Induflex NV LEX NV, Gent, Belgia

— Leonhard Kurz GmbH & Co., Fürth, Niemcy

— Eurofoil, Blaenavon, Zjednoczone Królestwo.

(6) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i rozważaniach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznych ceł antydumpingowych oraz ostatecznie

[1] Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2238/2000 (Dz.U. L 257 z 11.10.2000, str. 2).
[2] Dz.U. L 55 24.2.2001, str. 16.

▼B

pobrać kwoty zabezpieczone w postaci ceł tymczasowych. Stronom przyznano także okres, w którym mogą przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji.

(7) Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez strony zostały rozważone i odpowiednio do nich, w uzasadnionych przypadkach, zmieniono tymczasowe ustalenia.

C. **PRODUKT ROZPATRYWANY ORAZ PRODUKT PODOBNY**

1. **Produkt rozpatrywany**

a) *Argumenty stron*

(8) Niektórzy z producentów eksportujących powtórzyli argumenty, że metalizowane folie PET nie powinny być objęte zakresem obecnego badania ponieważ nie mogą być one uznane za podobne do bazowych folii PET ze względu na inne cechy fizyczne i techniczne, wymagają innych urządzeń i innego procesu produkcji, i w konsekwencji ich produkcja jest droższa, a w związku z tym ich cena wyższa. Strony podnosiły też, że wykorzystanie metalizowanej folii PET jest także inne niż folii bazowej PET i jest ona klasyfikowana do innego kodu CN niż kody ex 3920 62 19 i 3920 62 90, mianowicie do kodu 3921.

b) *Ustalenia dochodzenia*

(9) Dochodzenie wykazało, że proces metalizacji polegający na dodaniu metali takich jak aluminium przez proces parowania nie zmienia podstawowych, technicznych bądź fizycznych cech folii PET. Co więcej, bazowe i metalizowane folie PET są w wielu przypadkach zamiennie wykorzystywane i mogą służyć do tych samych lub podobnych celów. Dlatego też potwierdza się tymczasowe ustalenia przedstawione w motywie 19 rozporządzenia tymczasowego dotyczące faktu, że metalizowane i bazowe folie PET są tym samym towarem klasyfikowanym do kodu CN objętego postępowaniem tj. ex 3920 62 19 i 3920 62 90.

(10) Należy zauważyć, iż fakt, że do wytworzenia metalizowanej folii PET wymagany jest dodatkowy etap produkcji podwyższający koszty produkcji i cenę sprzedaży, nie jest elementem, który mógłby uzasadnić wyłączenie niektórych typów PET z zakresu toczonego badania.

(11) W końcu dochodzenie wykazało, że metalizowana folia PET musi być odróżniona od folii wzmocnionej, laminowanej, na podłożu lub podobnie połączonej z innymi materiałami. Procesy te zmieniają podstawowe fizyczne, chemiczne i techniczne cechy folii do tego stopnia, że otrzymany produkt nie może być uznany za produkt rozpatrywany. W dodatku należy zauważyć, że tylko wtedy gdy produkt jest połączony z innymi materiałami w ten sposób to może on być klasyfikowany do kodu CN 3921.

(12) Z powodu braku innych uwag niż powyżej wymienione potwierdza się opis produktu wymieniony w motywach 9–22 rozporządzenia tymczasowego.

2. **Produkt podobny**

(13) Z powodu braku jakichkolwiek uwag potwierdza się definicję produktu podobnego opisaną w motywie 23 rozporządzenia tymczasowego.

▼B

D. **DUMPING**

1. **Ogólna metodologia**

a) *Normalna wartość, cena eksportowa i porównanie*

(14) Z powodu braku jakichkolwiek uwag dotyczących tych pozycji potwierdza się tymczasowe ustalenia opisane w motywach 28–34 rozporządzenia tymczasowego.

b) *Margines dumpingu*

(15) Potwierdza się ogólną metodologię ustanowienia marginesów dumpingu dla badanych spółek tak jak opisano w motywie 35 rozporządzenia tymczasowego.

(16) Potwierdza się ogólną metodologię ustanowienia marginesów dumpingu dla współpracujących spółek, nieobjętych grupą badaną tak jak opisano w motywie 36 rozporządzenia tymczasowego. Podczas ustalania marginesu dumpingu dla współpracujących spółek, nieobjętych grupą badaną, żaden z marginesów zerowych i *de minimis* nie został pominięty.

(17) Potwierdza się ogólną metodologię ustanowienia marginesu dumpingu dla tych producentów eksportujących, którzy ani nie odpowiedzieli na rozesłany kwestionariusz ani nie ujawnili się w inny sposób tak jak opisano w motywach 37–38 rozporządzenia tymczasowego. Niemniej jednak w przypadku Korei jako jedynego z trzech badanych producentów eksportujących co do którego wykazano stosowanie dumpingu, końcowy margines dumpingu został ustalony jako średnia ważona marginesu dumpingu reprezentatywnej ilości modeli wywożonych przez tego producenta eksportującego z najwyższym marginesem dumpingu.

(18) Należy zauważyć, że w przypadku kiedy producent eksportujący wywoził do Wspólnoty więcej niż jeden typ produktu średnia ważona ogólnego marginesu dumpingu została ustalona przez obliczenie dumpingu dla każdego typu produktu bez zerowania „negatywnego dumpingu” pojedynczego typu produktu.

2. **Indie**

a) *Normalna wartość i cena eksportowa*

(19) Z powodu braku dalszych uwag potwierdza się ustalenia umieszczone w motywach 39–42 rozporządzenia tymczasowego.

b) *Porównanie*

i) P o z i o m h a n d l u

(20) Jeden z indyjskich producentów eksportujących powtórzył roszczenie dotyczące dostosowania do różnic w poziomie handlu między sprzedażą produktów rozpatrywanych pośrednikom handlowym na rynku krajowym i wywozowym (motyw 47 rozporządzenia tymczasowego).

(21) Przedstawiono także, po ujawnieniu istotnych faktów i rozważań na podstawie których przyjęto środki tymczasowe, że dwa poziomy handlu (końcowych użytkowników i pośredników handlowych) istniały zarówno na rynku krajowym jak i wywozowym oraz, że wybiórcze porównanie powinno być przeprowadzone, tzn. ceny eksportowe dla pośredników handlowych powinny być porównane z normalnymi wartościami dla tych pośredników handlowych a ceny eksportowe dla końcowych użytkowników porównane z normalnymi wartościami dla tych użytkowników.

▼B

(22) Jednakże informacje przedstawione w odpowiedzi na kwestionariusz i później zweryfikowane wykazały, że nie było żadnych spójnych i wyraźnych różnic dotyczących funkcji i cen na różnych poziomach handlu dla porównywalnych modeli sprzedawanych na rynku krajowym kraju wywozu. W następstwie tego potwierdza się ustalenia wymienione w motywach 46 i 47 rozporządzenia tymczasowego, a roszczenie i wybiórcze porównanie odrzucone.

ii) Pozostałe ulgi

(23) Indyjscy producenci eksportujący utrzymywali, że dostosowanie, wnioskowane na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k) „Inne czynniki" i/lub art. 2 ust. 10 lit. b) „Opłaty przywozowe i podatki pośrednie" (w zależności od eksportera) podstawowego rozporządzenia w sprawie ceny eksportowej za korzyści uzyskane na podstawie systemu „paszportowego" uprawnienia celnego („DEPB") powinno być przeprowadzone po dokonaniu wywozu. Twierdzili oni, że dochód uzyskany z DEPB doprowadził do obniżenia ceny eksportowej i dlatego Komisja powinna doliczyć ten dochód do ceny eksportowej aby zapewnić rzetelne porównanie do normalnej wartości z uwagi na to, że sprzedaż krajowa nie korzysta z takiego dochodu. Co więcej eksporterzy indyjscy utrzymywali, że pomniejszenie zgodnie z art. 14 ust. 1 podstawowego rozporządzenia, subsydiów wywozowych wyliczonych na podstawie istniejących ceł wyrównawczych, od cła antydumpingowego nie miało wystarczających podstaw prawnych ponieważ cła wyrównawcze zostały wprowadzone na podstawie innego okresu dochodzenia.

(24) art. 2 ust. 10 podstawowego rozporządzenia dopuszcza tylko możliwość dostosowania mającego znaczenie dla porównywalności cen. W odpowiedzi na kwestionariusz oraz podczas weryfikacji na miejscu, korzyść DEPB zawsze była obliczana jako „inny dochód" a nie jako „koszt negatywny" przypisany do kosztów surowców wywożonych towarów. Dlatego też już na podstawie księgowości spółki nie ma wyraźnego związku między ceną wywożonych towarów a uzyskanym dochodem DEPB.

(25) Przepisy art. 14 ust. 1 podstawowego rozporządzenia, które odzwierciedlają art. VI Układu GATT stanowią, że takie subsydia mogą, aczkolwiek nie bezpośrednio, być uwzględnione w dochodzeniu antydumpingowym oraz jakimkolwiek rozporządzeniu nakładającym cła antydumpingowe pod warunkiem że produkty nie są przedmiotem ani ceł antydumpingowych ani wyrównawczych mających na celu naprawienie sytuacji wynikającej z dumpingu lub subsydiowania wywozu. Uzasadnieniem art. 14 ust. 1 podstawowego rozporządzenia jest potrzeba uniknięcia podwójnego oclenia, którego celem jest naprawienie tej samej sytuacji wynikającej z dumpingu lub subsydiowania wywozu i dlatego cła wyrównawcze powinny być odjęte bez względu na okres dochodzenia na podstawie którego zostały ustalone. Zauważa się, że jak wyjaśniono w motywach 78 i 79 podstawowego rozporządzenia, dostosowanie na podstawie art. 14 ust. 1 podstawowego rozporządzenia zostało dokonane. Z tych przyczyn powyższy wniosek musiał być odrzucony.

c) *Margines dumpingu*

(26) Z powodu braku jakichkolwiek uwag lub nowych informacji, potwierdza się metodologię, wymienioną w motywach 51–53 rozporządzenia tymczasowego.

(27) Ostateczne marginesy dumpingu wyrażone jako procent ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty są następujące:

Ester Industries Limited	64,5 %
Flex Industries Limited	42,9 %

▼B

Garware Polyester Limited	65,3 %
Jindal Polyester Limited	0 %
Margines dumpingu dla spółek współpracujących nienależących do badanej grupy	57,70 %
Dodatkowy margines dumpingu dla spółek niewspółpracujących	65,3 %

3. **Korea**

a) *Normalna wartość*

(28) Koreańscy współpracujący producenci eksportujący argumentowali, że tzw. lokalne sprzedaże eksportowe (tj. krajowa sprzedaż przeznaczona na rynek wywozowy po dokonaniu dalszego przetworzenia i/lub po pakowaniu) została wyłączona z obliczenia normalnej wartości bezpodstawnie. Jednakże oczywiste jest, że władze koreańskie dopuszczały do takiej sprzedaży bez lokalnego podatku od sprzedaży (VAT); sprzedający może przenieść na podmiot skupujący prawo roszczenia zwrotu cła, a sprzedaż jest zwykle dokonywana w obcej walucie. Struktura sprzedaży w Korei wyraźnie wskazuje, że jest ona przeznaczona na wywóz i jako taka nie pozwala na rzetelne porównanie. Dlatego też zachowuje się stanowisko na podstawie którego dokonano tymczasowych ustaleń.

(29) W świetle powyższego potwierdza się ustalenia opisane w motywie 57 rozporządzenia tymczasowego.

b) *Cena eksportowa*

(30) Dwaj z producentów eksportujących byli powiązani z importerami ze Wspólnoty i obaj uznali, że mając na uwadze, że operacje przeprowadzane przez importerów sprowadzały się do przefakturowywania sprzedaży bez żadnej działalności dotyczącej bezpośrednio sprzedaży, marża zysku w odniesieniu do tych importerów (5,5 %) była nadzwyczaj wysoka. Zasugerowano, że powiązani eksporterzy nie generowali sami zysku ale otrzymywali tylko prowizję od dokonanej sprzedaży. Pomimo to wskazana stawka prowizji nie może być uwzględniona jako niekoniecznie reprezentatywna ze względu na powiązanie stron. Fakt, że powiązani importerzy mogą być wynagradzani według stałej stawki prowizji niekoniecznie ma związek z działalnością tych importerów. Co więcej żaden ze zgłaszających skargę nie przedstawił żadnych szczególnych danych, które wskazywałyby, że stosowany margines nie odpowiadałby warunkom panującym na rynku.

(31) W świetle powyższego potwierdza się tymczasowe ustalenia opisane w motywie 58 podstawowego rozporządzenia.

c) *Porównanie*

i) Wahania kursów wymiany walut

(32) W odpowiedzi na wniosek złożony przez koreańskich producentów eksportujących ponownie rozpatrzono dostosowanie do utrzymującego się wahania kursów walutowych. W następstwie powtórnego zbadania sprawy, średnim kursem walutowym okazał się być kurs obowiązujący dwa miesiące przez wystawieniem faktury.

ii) Stawka zwrotu cła

(33) Wszyscy koreańscy producenci eksportujący uznali, że metodologia użyta do przyznania stawki zwrotu cła na sprzedaż krajową była nieuzasadniona, w szczególności ze względu na dane

▼B

surowce, które są używane do wytwarzania produktów innych niż folie PET. Dlatego Komisja po raz drugi ponownie rozpatrzyła tę kwestię i podjęła decyzję o dwuetapowym podejściu do problemu.

(34) Po pierwsze, ilości surowca zakupionego i wykorzystanego wyłącznie do produkcji folii PET (niezależnie od tego czy przeznaczonych na rynek krajowy czy na sprzedaż eksportową) zostały obliczone z wykorzystaniem zatwierdzonych krajowych współczynników i wyrażone jako procenty całości zakupionego surowca. Procenty te zostały dalej zastosowane wobec każdej z dostaw zakupionych surowców. Zatem każdy surowiec był przeznaczony zarówno do sprzedaży krajowej jak i na sprzedaż wywozową każdego surowca do produkcji którego został wykorzystany we właściwych proporcjach (zarówno do produkcji produktu rozpatrywanego jak i do produkcji innych produktów). Podział stawki zwrotu cła rozpoczęto od dostaw obciążonych najniższą stawką celną tak jak wyjaśniono w rozporządzeniu tymczasowym. Wynik spowodował wzrost stawki zwrotu cła dla dwóch producentów eksportujących.

Potwierdza się ustalenia opisane w motywach 59–65 rozporządzenia tymczasowego łącznie z powyższymi wyjątkami dotyczącymi stawki zwrotu cła i przeliczania kursów walutowych.

d) *Margines dumpingu*

(35) Potwierdza się ustalenia z motywów 66 i 67 rozporządzenia tymczasowego z wyjątkiem jednego ze współpracujących producentów eksportujących który sprzeciwił się wykorzystaniu porównania średnich ważonych normalnych wartości z indywidualnymi transakcjami wywozowe w celu ustalenia marginesu dumpingu na tej podstawie, że zróżnicowanie cen eksportowych w zależności od klienta, regionu lub czasu nie uzasadnia wykorzystania średniej ważonej w metodzie transakcyjnej, według której określa się margines dumpingu. Problem został ponownie rozpatrzony wskutek czego ustalono, że istniał schemat cen eksportowych według którego rozróżniano klientów co spowodowało, że praktykowany przez eksportera zakres dumpingu nie był znaczący. Metodologia ustalania marginesu dumpingu w odniesieniu do badanych spółek opisana w motywach 66 i 67 rozporządzenia tymczasowego została zmieniona w odniesieniu do tego producenta eksportującego ze sposobu średniej ważonej do transakcji do sposobu średniej ważonej do średniej ważonej.

(36) Ostateczne marginesy dumpingu wyrażone jako procent ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty są następujące:

Kolon Industries Limited	0,0 %
SKC Industries Limited	7,5 %
Toray Saehan Industries	0,0 %
Margines dumpingu dla spółek współpracujących nienależących do badanej grupy	7,5 %
Dodatkowy margines dumpingu dla spółek niewspółpracujących	13,4 %

E. **PRZEMYSŁ WSPÓLNOTOWY**

(37) Niektórzy z indyjskich producentów eksportujących argumentowali, że zakres definicji przemysłu wspólnotowego, a w konsekwencji zakres analizy szkód nie powinien być ograniczony do trzech współpracujących skarżących producentów wspólnotowych, ale powinien być rozszerzony na wszystkich producentów wspólnotowych łącznie ze spółką Fapack, która uczestniczyła w złożeniu skargi dostarczając tylko podstawowe

▼B

informacje oraz łącznie z trzema innymi producentami wspólnotowymi, którzy nie są skarżącymi i nie są powiązani z żadnym z producentów eksportujących, a którzy także dostarczyli tylko podstawowe informacje.

(38) Potwierdza się, że jak wspomniano w motywie 73 rozporządzenia tymczasowego, wszyscy z siedmiu pośredników handlowych są rzeczywiście producentami wspólnotowymi i dlatego stanowią oni produkcję wspólnotową zgodnie z art. 4 ust. 1 podstawowego rozporządzenia. Jednakże jak wskazano w motywie 70 rozporządzenia tymczasowego, czterej producenci wspólnotowi dostarczyli tylko niektóre podstawowe informacje i nie odpowiedzieli w sposób pełny na kwestionariusz przeznaczony dla producentów wspólnotowych. Dlatego też informacje te nie mogły posłużyć do celów ocenienia sytuacji przemysłu wspólnotowego. Producenci ci nie byli objęci definicją przemysłu wspólnotowego. Z tego powodu argument indyjskich producentów musiał być odrzucony.

(39) Jedna z zainteresowanych stron zakwestionowała ustalenia, że przemysł wspólnotowy miał ponad 70 % w całkowitej produkcji folii PET we Wspólnocie. Dane te zostały ponownie rozpatrzone przez Komisję i odkryto błąd maszynowy. Udział przemysłu wspólnotowego w całkowitej produkcji wynosi w rzeczywistości 60 %.

(40) Niektóre z zainteresowanych stron utrzymywały, że jeżeli rzeczywiście definicja produktu rozpatrywanego obejmuje metalizowane folie PET to niektórzy producenci tych folii także powinni być traktowani jako producenci wspólnotowi i powinni być objęci definicją przemysłu wspólnotowego.

(41) Dochodzenie wykazało, że spółki nim objęte nie produkują bazowych folii PET tylko nabywają je z różnych źródeł a następnie poddają je dodatkowemu procesowi metalizacji. Ten dodatkowy etap produkcji jest wykonywany przez te spółki jednakże nie uzasadnia to uwzględnienia ich jako wspólnotowych producentów folii PET. W rzeczywistości są oni tylko podmiotami dokonującymi przetwarzania produktu bez dokonywania zmian dotyczących jego fizycznych, technicznych i chemicznych cech.

F. **SZKODA**

1. **Konsumpcja Wspólnoty**

(42) Z powodu braku jakichkolwiek nowych informacji, potwierdza się tymczasowe ustalenia dotyczące konsumpcji Wspólnoty tak jak opisano w motywach 76–79 rozporządzenia tymczasowego.

2. **Przywóz rozpatrywany**

a) *Uwagi wstępne*

(43) Niektórzy z producentów eksportujących podnieśli argument, że przywóz im przypisany, co do którego stwierdzono, że nie ma cech dumpingu, nie powinien być objęty analizą szkód. Jednakże nawet gdyby taki przywóz nie byłby objęty analizą to wnioski dotyczące istotnej szkody wyrządzonej przez przywóz dumpingowy nie uległyby zmianie. W rzeczywistości zaniżanie ceny byłoby znaczne tak jak wzrost ilości przywożonego towaru oraz udział w rynku a pozostały przywóz, co do którego stwierdzono cechy dumpingu nadal miałby 13 % udziału w rynku Wspólnoty. Zaobserwowany spadek cen sprzedaży również byłby znaczący.

▼B

b) *Łączna ocena skutków przywozu rozpatrywanego*

(44) Niektórzy z indyjskich producentów eksportujących utrzymywali, że przywóz folii PET pochodzących z Indii nie powinien być łączony z przywozem produktów pochodzących z Korei ze względu na różnice dotyczące warunków konkurencji. Roszczenie zostało wniesione na podstawie wielkości przywozu, udziału w rynku oraz różnego rozwoju cen w okresie od 1997 r. do okresu badanego.

(45) Jeżeli chodzi o warunki konkurencji dotyczące przywozu z Korei i Indii to uwzględniając cały badany okres tj. od 1996 r. do okresu badanego a nie od 1997 r. do okresu badanego to okaże się, że wzrost przywozu, udział w rynku oraz ceny importowe rozwijały się w podobny sposób. Potwierdza się także, że wielkość przywozu z obydwu krajów w okresie dochodzenia była znacząca. Co więcej znaczne zaniżanie cen stwierdzono w przypadku zarówno przywozu produktów pochodzących z Indii i Korei, które były sprzedawane tymi samymi kanałami sprzedaży i na podobnych warunkach handlowych. Dlatego podniesiony argument musi być odrzucony. Mając to na uwadze potwierdza się wyniki ustaleń z motywu 85 rozporządzenia tymczasowego według których przywóz z tych krajów powinien podlegać ocenie łącznej.

c) *Wielkość przywozu, udział w rynku oraz ceny przywozu rozpatrywanego*

(46) Z powodu braku jakichkolwiek nowych informacji w odniesieniu do wielkości przywozu i cen przywozu z krajów objętych badaniem potwierdza się wstępne wyniki ustaleń.

d) *Zaniżanie cen*

(47) Jeżeli chodzi o margines zaniżania cen, niektórzy z indyjskich producentów eksportujących zakwestionowali fakt, że służby Komisji nie rozważyły przy obliczaniu średniej ważonej ceny eksportowej ceł wyrównawczych nałożonych na przywóz folii PET w 1999 r. pochodzących z Indii. Powtórzyli także wniosek dotyczący poziomu dostosowania handlu ze względu na fakt, że indyjscy eksporterzy sprzedają głównie hurtownikom natomiast przemysł wspólnotowy nakierowany jest na użytkowników folii PET.

(48) Obliczenie marginesu zaniżania ceny zostało zrewidowane przez dodanie do cen eksportowych cła wyrównawczego o ile zostało ono pobrane. Jeżeli chodzi o poziom dostosowania handlu, dalsza analiza potwierdziła po pierwsze, że jak opisano w motywie 93 rozporządzenia tymczasowego, cena sprzedaży dla hurtowników lub dla użytkowników nie zależała od rodzaju klienta lecz od wielkości zakupu i po drugie, że poziomy handlu nie są wyraźnie oddzielone oraz że nie ma wyraźnych różnic między nimi. Co więcej potwierdza się, że przemysł wspólnotowy, w przeciwieństwie do twierdzeń niektórych zainteresowanych, również sprzedaje towar dystrybutorom i hurtownikom a nie tylko użytkownikom. Kilka spółek rzeczywiście zaopatrywało się zarówno u producentów eksportujących z krajów objętych badaniem jak i u producentów przemysłu wspólnotowego.

(49) Przed powyższą sytuacją, zaniżanie cen było poddane przeglądowi na podstawie dowodów przedstawionych przez zainteresowane strony i zmienione kiedy sytuacja tego wymagała. Zrewidowana średnia ważona marginesu zaniżania cen dla poszczególnych krajów jest następująca:

— Korea: z 14,9 %-36,8 %, aktualna średnia ważona 20,6 %

— Indie: z 34,5 %-44,8 %, aktualna średnia ważona 37,5 %.

▼B

3. **Sytuacja przemysłu wspólnotowego**

(50) Kilka z zainteresowanych stron zakwestionowało wniosek zawarty w rozporządzeniu tymczasowym o tym, że przemysł wspólnotowy odniósł istotną szkodę wskutek tego, że niektóre czynniki dobrze się rozwinęły miedzy 1996 r. a okresem badanym (zdolność produkcyjna, produkcja, wielkość sprzedaży, wydajność, zapasy towaru i płace).

(51) W odniesieniu do tego należy zauważyć, że nie wszystkie czynniki wymienione w art. 3 ust. 5 podstawowego rozporządzenia powinny wskazywać negatywny rozwój, aby stwierdzić, że przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę. W obecnej sytuacji, przemysł wspólnotowy stracił udział w rynku i z uwagi na efekt obniżania cen importowych z danych krajów ceny sprzedaży musiały być znacznie zmniejszone co doprowadziło do dużego pogorszenia sytuacji finansowej przemysłu.

(52) Koreański producent eksportujący podniósł, że istotna szkoda jaką poniósł przemysł wspólnotowy w takiej mierze w jakiej jest on rentowny i konkurencyjny tak jak stanowi motyw 159 rozporządzenia tymczasowego oraz zachował ważną pozycję na rynku Wspólnoty w okresie badanym.

(53) Fakt, że przemysł wspólnotowy jest rentowny i konkurencyjny nie wyklucza ustaleń o istnieniu istotnej szkody. W rzeczywistości ustalenie, że przemysł wspólnotowy jest rentowny i konkurencyjny zostało sporządzone w kontekście analizy interesów Wspólnoty, która między innymi dotyczyła skutków podjęcia lub niepodejmowania środków antydumpingowych wobec pośredników handlowych we Wspólnocie. Wszystko to nie czyni nieważnym wniosku, że przemysł wspólnotowy odniósł istotną szkodę co udowodniona ilość czynników łącznie ze znaczącą stratą udziału w rynku Wspólnoty w okresie badanym. Dlatego powyższy argument musi być odrzucony.

(54) Koreański producent eksportujący stwierdził, że podniesienie zdolności produkcyjnych przemysłu wspólnotowego, które miało miejsce w latach 1998 i 1999, nie kłóci się z faktem, że inwestycje przemysłu pozostawały w tym samym okresie czasu ograniczone. W tym kontekście należy zauważyć, że inwestycje dotyczące podniesienia zdolności produkcyjnych miały miejsce w 1997 i 1998 r. tak jak opisano w motywie 108 rozporządzenia tymczasowego. Ze względu jednak na to, że wprowadzone nowe zdolności produkcyjne dotyczyły tylko lat 1998 i 1999 podniesienie zdolności produkcyjnych i poziomu inwestycji nie dokonało się w tym samym czasie.

(55) Niektórzy z indyjskich eksporterów zarzucali, że ograniczenie przez Komisję zakresu analizy do sprzedaży krajowej przez przemysł wspólnotowy na rynek krajowy, w szczególności wielkości i cen sprzedaży, nie jest zgodne z przepisami art. 3 ust. 4 Porozumienia antydumpingowego WTO ponieważ Porozumienie odnosi się do całkowitej wielkości sprzedaży w tym do wywozu.

(56) W związku z tym należy zauważyć, że ocena szkód została przeprowadzona zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia podstawowego oraz z dotychczasową praktyką instytucji Wspólnoty. Dodatkowo należy zauważyć, że art. 3 ust. 4 w połączeniu z art. 3 ust. 1 i 2, Porozumienia antydumpingowego WTO jasno odnosi się do oceny wpływu przywozu dumpingowego na ceny na rynku krajowym oraz na sytuację krajowego przemysłu. Wynika to także z samego celu tego rodzaju dochodzenia w przypadku gdy między innymi chodzi o skutki przywozu dumpingowego z jednego lub więcej krajów do Wspólnoty (a nie skutki przywozu po cenach dumpingowych na rynki państw trzecich), że szkoda dla przemysłu wspólnotowego musi zostać

▼B

wykazana tylko w odniesieniu do rynku krajowego oraz, że sytuacja dotycząca wywozu lub rynków wywozowych pozostaje bez znaczenia dla oceny szkód. Dlatego argument musi być odrzucony. Niemniej jednak, zgodnie z dominującą praktyką wywóz dokonywany przez przemysł wspólnotowy został sprawdzony w kontekście związków przyczynowych między przywozem dumpingowym a szkodami tak jak stanowi motyw 144 rozporządzenia tymczasowego.

(57) W związku z powyższym potwierdza się tymczasowe ustalenia dotyczące istotnej szkody jaką poniósł przemysł wspólnotowy w okresie badanym.

G. **ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY**

(58) Niektóre z zainteresowanych stron zarzucały, że ocena związku przyczynowego została źle przeprowadzona ponieważ pogorszenie niektórych czynników związanych ze szkodami tj. rentowności, przepływu środków pieniężnych, zwrotu zainwestowanych środków oraz zdolności podniesienia kapitału powinno być rozpatrzone raczej jako związane z niezależnym, cyklicznym rozwojem, a nie z masowymi inwestycjami przemysłu wspólnotowego w badanym okresie niż ze skutkami danego przywozu.

(59) Po pierwsze nic nie wskazuje na to, że przemysł wspólnotowy odczuwa cykliczny spadek obrotów handlowych. Po drugie dalsza analiza sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego potwierdziła, że pogorszenie sytuacji było głównie spowodowane spadkiem cen sprzedaży za sztukę. Co więcej, ponieważ w badanym okresie koszt produkcji jednej sztuki towaru spadł, pogorszenie sytuacji nie może być powiązane z wyższymi kosztami produkcji związanymi z nowymi inwestycjami.

(60) W związku z powyższym oraz z powodu braku jakichkolwiek nowych informacji potwierdza się ustalenia z motywów 119–123 rozporządzenia tymczasowego.

H. **INTERES WSPÓLNOTY**

1. **Pośrednicy handlowi i importerzy niepowiązani**

(61) Jeden z niepowiązanych importerów podniósł argument, że w przeciwieństwie do ustaleń z motywu 188 rozporządzenia tymczasowego, nałożenie ceł wyrównawczych zmniejszyło dostępność indyjskich folii PET na rynku Wspólnoty oraz, że poziom ceł antydumpingowych określony w tym rozporządzeniu uniemożliwia zaopatrywanie się w folie PET u tradycyjnych indyjskich dostawców. Argumentowano dalej, że folie produkowane przez przemysł wspólnotowy poza Wspólnotą są przywożone przez sam przemysł oraz, że ze względu na powiązania wyeliminowałoby to jakiekolwiek inne realne źródła zaopatrzenia.

(62) W odniesieniu do tego, dane Eurostat wykazały, że między 1999 r. (tymczasowe cła wyrównawcze wprowadzono w sierpniu 1999 r.) oraz 2000 r., przywóz z Indii wzrósł o 11 %. Jeżeli chodzi o poziom zaproponowanych ceł antydumpingowych, nie można wykluczyć, że skutkiem ich wprowadzenia będzie wzrost cen importowych. Jednakże mając na uwadze różne poziomy zaproponowanych środków, można w tym samym czasie oczekiwać, że niektórzy z producentów eksportujących będą dalej dokonywać sprzedaży na rynek Wspólnoty aczkolwiek nie po cenach dumpingowych. Co się tyczy istnienia alternatywnych źródeł zaopatrzenia wydaje się, że

▼B

w ciągu 1999 r. zakupy folii PET dokonane przez przemysł wspólnotowy w Stanach Zjednoczonych i Japonii, w dwóch głównych krajach wywozu nieobjętych niniejszym badaniem, wyniosły około 35 % całkowitego przywozu z tych krajów. Dlatego potwierdza się dostępność innych źródeł zaopatrzenia.

2. **Użytkownicy folii PET we Wspólnocie**

(63) Należy zauważyć, że z 23 użytkowników, którzy na tymczasowym etapie podjęli współpracę i zakupujących trochę ponad 40 % całkowitej ilości przywozu z krajów objętych badaniem, tylko jeden z nich wyraził zaniepokojenie nałożeniem ceł tymczasowych. Ta słaba reakcja ze strony zainteresowanych krajów może sugerować, że podjęte środki nie będą miały znaczącego wpływu na użytkowników.

(64) Czterech innych użytkowników, którzy ujawnili się po nałożeniu środków tymczasowych argumentowali, że nałożenie ceł mogłoby ograniczyć wybór dostawców i spowodować brak folii PET na rynku Wspólnoty. Użytkownicy zarzucili także, że odkąd nałożono cła tymczasowe, na rynku Wspólnoty wzrosła cena folii PET co negatywnie wpłynęło na konkurencyjność na rynku światowym.

(65) W świetle tego przypomnieć należy, że jak ustalono na etapie tymczasowym, zapytani użytkownicy zakupili średnio około 58 % wykorzystanych folii PET na rynku Wspólnoty, około 28 % na rynku krajów objętych badaniem oraz około 14 % w innych państwach trzecich. Co więcej, znaczna ilość podmiotów pozostała aktywna na rynku Wspólnoty tj. przemysł wspólnotowy oraz inni producenci wspólnotowi, podmiot gospodarczy ze Wspólnoty przynajmniej niektórzy z producentów eksportujących z krajów objętych badaniem oraz z innych państw trzecich. Dlatego też, nawet jeżeli nie można wykluczyć, że niektórzy producenci eksportujący z krajów objętych badaniem zmniejszą ich poziom wywozu do Wspólnoty wskutek nałożenia środków antydumpingowych to mało prawdopodobne jest, że wystąpią braki towaru na rynku Wspólnoty. Z drugiej strony jeżeli środki nie zostałyby nałożone, możliwe zlikwidowanie działalności przemysłu wspólnotowego tak jak opisano w motywie 185 rozporządzenia tymczasowego mogłoby spowodować duże ograniczenia dostaw.

(66) Jeżeli chodzi o poziom cen to należy zauważyć, że do niedawna użytkownicy korzystali ze sztucznie niskich cen wywołanych praktykami nieuczciwego handlu. Ceny sprzedaży na rynku Wspólnoty obniżyły się między 1996 r. a okresem badanym średnio o 40 %. Nawet jeżeli cena folii PET na rynku Wspólnoty wzrosłaby oczekiwano by jej szybkiego obniżenia. Oczekiwanie to dodatkowo uzasadnia poziom ceł nałożonych na niektórych producentów eksportujących oraz obecności niektórych podmiotów, które konkurowałyby ze sobą na rynku Wspólnoty.

(67) Ponadto dalsza analiza i weryfikacje użytkowników potwierdziły, że folie PET jako surowiec innych produktów nie jest znaczącą pozycją w kosztach wytworzenia, że produkty zawierające w swoim składzie folię PET stanowią niewielką część całkowitej produkcji oraz, że użytkownicy również poszukują swoich produktów zarówno na rynku Wspólnoty jak i na rynkach państw trzecich nieobjętych badaniem. Nie można jednak wykluczyć, że dla niektórych użytkowników, dla których folia PET stanowi podstawowy surowiec, cła antydumpingowe będą miały znaczący wpływ na całkowite koszty produkcji. Niemniej jednak ustalenia przeprowadzonego dochodzenia pozostają bez zmian. Z tego powodu potwierdza się ustalenia motywu 183 rozporządzenia tymczasowego, według których nałożenie ceł prawdopodobnie nie będzie miało znaczącego wpływu na użytkowników folii PET

▼B

3. **Wnioski dotyczące interesów Wspólnoty**

(68) Z powodu braku jakichkolwiek informacji dotyczących interesów Wspólnoty potwierdza się ustalenia opisane w motywach 156–191 rozporządzenia tymczasowego.

I. **OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE**

1. **Poziom zniesienia szkód**

(69) W oparciu o metodę wyjaśnioną w motywach 193–195 rozporządzenia tymczasowego oraz z uwzględnieniem argumentów i wyżej wymienionych zmian dotyczących obliczania poziomu zaniżania cen określony został poziom zniesienia szkód w celu określenia poziomu środków, które mają być ostatecznie nałożone. Jednakże w odniesieniu do nierozpatrywania ceł wyrównawczych należy zauważyć, że jak wyjaśniono w motywie 198 rozporządzenia tymczasowego, subsydia wywozowe odejmowane są od zaproponowanych ceł antydumpingowych na podstawie art. 14 ust. 1 rozporządzenia podstawowego po zastosowaniu zasady zapłaty niższego cła i odpowiednio nie ma potrzeby rozważania ich przy obliczaniu poziomu zniesienia szkód.

(70) Niektórzy z indyjskich producentów eksportujących podnieśli zarzut, że margines szkody został nieprawidłowo oszacowany. Zarzucano, że margines szkody powinien być wyrażony jako procent całkowitego obrotu CIF i nie być ograniczony do obrotu CIF porównywalnych modeli. Oparli oni swoje argumenty na wnioskach organu apelacyjnego WTO w sprawie bielizny pościelowej ([1]).

(71) Po pierwsze należy zauważyć, że wnioski zostały sporządzone w kontekście obliczania dumpingu i są nieistotne w kontekście obliczania szkód. Po drugie powszechną praktyką jest wyrażanie wielkości szkody jako procentu obrotu CIF tych modeli, które były wzięte pod uwagę przy ustaleniu tej wielkości szkód. Zgodnie z propozycją indyjskich producentów eksportujących należałoby porównać dane liczbowe, które nie są porównywalne. Z tych względów roszczenie musi zostać odrzucone.

(72) Przemysł wspólnotowy wykazał, że marża zysku w wysokości 13 % obrotu będzie bardziej odpowiednia niż marża w wysokości 6 %, która była wykorzystana do obliczania tymczasowego marginesu szkody. Argumentowano, że środki kapitałowe spółki powinny co najmniej zarobić na zwrot aktywa netto, który równałby się stawkom kredytu bankowego. Dalej utrzymywano, że taki poziom zysku został osiągnięty w 1996 r. w czasie panowania warunków uczciwej konkurencji.

(73) W związku z tym należy zauważyć, że marża zysku, która ma być wykorzystana do określenia ceny nieszkodliwej powinna być rozumiana jako poziom rentowności, który mógłby być osiągnięty w przypadku braku szkodliwego dumpingu. Jednakże nie jest w tym przypadku ważne zdefiniowanie ostatecznego poziomu procentowego ze względu na margines szkód jest wyższy na podstawie 6 % marży zysku od marginesu dumpingu. Dlatego argument ten nie ma żadnego praktycznego znaczenia.

(74) Mając na uwadze powyższe ustalenia oraz z powodu braku jakichkolwiek nowych dowodów, potwierdza się metodologię wykorzystaną do określenia poziomu szkód tak jak opisano w motywach 193–195 rozporządzenia tymczasowego.

([1]) Wspólnoty Europejskie – Cła antydumpingowe na przywóz bielizny pościelowej z bawełny z Indii, WT/DS/AB/R 1.3.2001.

▼B

2. **Forma i poziom ceł**

(75) Dochodzenie wykazało, że przywożono także produkty klasyfikowany do kodu CN innego niż produkty objęte niniejszym badaniem tj. do kodów CN ex 3920 62 19 i 3920 62 90. Organy celne zwróciły uwagę na tę błędną klasyfikację.

(76) W świetle powyższego oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 podstawowego rozporządzenia ostateczne cło antydumpingowe powinno być nałożone na poziomie ustalonego marginesu dumpingu ponieważ był on we wszystkich przypadkach niższy niż margines szkód.

(77) Jeżeli chodzi o pozostałe cła, które mają być stosowane wobec producentów eksportujących z badanych krajów, którzy nie podjęli współpracy to ze względu na znaczący poziom współpracy obydwu krajów, dla Indii pozostałe cła powinny być ustalone na podstawie najwyższej stawki ustanowionej dla współpracującego producenta. Dla Korei, ze względu na to, że tylko jeden z trzech producentów eksportujących dopuszczał się dumpingu pozostałe cła powinny być ustalone zgodnie z zasadą niższego cła, na poziomie średniego ważonego marginesu dumpingu reprezentatywnej ilości modeli o najwyższym marginesie dumpingu, wywożonych przez producenta eksportującego.

(78) Jak przypomniano w motywach 50 i 198 rozporządzenia tymczasowego, art. 14 ust. 1 podstawowego rozporządzenia zobowiązuje, że żaden produkt nie będzie podlegał łącznie cłu antydumpingowemu i wyrównawczemu, których celem jest naprawienie tej samej sytuacji wynikającej z dumpingu lub subsydiowania wywozu. W tym kontekście, fakt, że cła wyrównawcze ustalono w innym okresie badanym oraz, że wysokość subsydium wywozowego w okresie objętym badaniem antysubsydyjnym oraz okresie objętym badaniem antydumpingowym jest różny, pozostaje bez znaczenia. Uzasadnieniem art. 14 ust. 1 podstawowego rozporządzenia jest w rzeczywistości potrzeba uniknięcia dublowania się ceł, których celem jest naprawienie tej samej sytuacji wynikającej z dumpingu lub subsydiowania wywozu i stąd cła wyrównawcze wynikające z subsydiów wywozowych powinny być odjęte bez względu na okres dochodzenia na podstawie którego je ustalono. Zauważa się także, że nie otrzymano żadnego wniosku o przegląd środków wyrównawczych. Dlatego też potwierdza się tymczasowe ustalenia opisane w motywach 50 i 198 rozporządzenia tymczasowego.

(79) W konsekwencji, jeżeli chodzi o cła antydumpingowe dla Indii, obowiązujące cła wyrównawcze odpowiadające subsydiom wywozowym zostały odjęte od zastosowanego cła antydumpingowego. Dla jakiejkolwiek niewspółpracującej spółki, odjęcie odpowiada subsydiom wywozowym współpracującej spółki na podstawie którego ustanowiono pozostały margines dumpingu (pozostałe cła).

(80) Wobec powyższego oraz ze względu na ustalenia poprzedniego dochodzenia antysubsydyjnego, zaproponowane stawki cła antydumpingowego wyrażone w stosunku do ceny CIF na granicy Wspólnoty bez uwzględnienia cła są następujące:

Indie

Spółka	Margines subsydium wywozowego	Całkowity margines subsydium	Margines dumpingu	Cło wyrównawcze	Cło antydumpingowe	Całkowita stawka celna
Ester Industries Ltd	12,0 %	12,0 %	64,5 %	12,0 %	52,5 %	64,5 %
Flex Industries Ltd	12,5 %	12,5 %	42,9 %	12,5 %	30,4 %	42,9 %

▼B

Spółka	Margines subsydium wywozowego	Całkowity margines subsydium	Margines dumpingu	Cło wyrównawcze	Cło antydumpingowe	Całkowita stawka celna
Garware Polyester Ltd	2,7 %	3,8 %	65,3 %	3,8 %	62,6 %	66,4 %
Jindal Polyester Ltd	7,0 %	7,0 %	0 %	7,0 %	0 %	7,0 %
MTZ Polyesters Ltd	8,7 %	8,7 %	57,7 %	8,7 %	49,0 %	57,7 %
Polyplex Corp. Ltd	19,1 %	19,1 %	57,7 %	19,1 %	38,6 %	57,7 %
Wszystkie pozostałe spółki	12,0 % ([4])	19,1 %	65,3 %	19,1 %	53,3 %	72,4 %

([1]) Do celów obliczania ostatecznego cła antydumpingowego, uwzględniono margines subsydium wywozowego spółki na podstawie którego ustalono margines dumpingu dla niewspółpracujących spółek.

Korea

Spółka	Cło antydumpingowe
HS Industries	7,5 %
Hyosung Corp	7,5 %
Kohap Corp.	7,5 %
Kolon Industries Limited	0,0 %
SKC Industries Limited	7,5 %
Toray Saehan Industries	0,0 %
Wszystkie pozostałe spółki	13,4 %

(81) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych spółek określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustalone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Dlatego też odzwierciedlają one sytuację zastaną w czasie dochodzenia i odnoszącą się do tych spółek. Te stawki celne, (w przeciwieństwie do zwykłych stawek stosowanych wobec „wszystkich pozostałych spółek"), są wyłącznie stosowane do przywozu produktów z danego kraju oraz wyprodukowanego przez dane spółki oraz przez szczególne, wymienione osoby prawne. Przywożone produkty wytworzone przez jakąkolwiek inną spółkę, niewymienione z nazwy i adresu w zasadniczej części rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi nie mogą korzystać z tych stawek i będą podlegać stawkom stosowanym wobec „wszystkich pozostałych spółek."

(82) Wszelkie roszczenia dotyczące zastosowania indywidualnych dla danej spółki stawek antydumpingowych (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po ustanowieniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) powinny być bezzwłocznie skierowane do Komisji ([1])łącznie ze wszystkimi informacjami, w szczególności dotyczącymi zmiany w działalności spółki w zakresie produkcji, sprzedaży krajowej i wywozowej związanej np. zmianą nazwy, produkcji lub podmiotów zajmujących się sprzedażą. Komisja w uzasadnionych przypadkach po konsultacji z Komitetem Doradczym wprowadzi właściwe zmiany do rozpo-

([1]) Komisja Europejska
DG Handel
Dyrektoriat B
TERV 0/10
Rue de la Loi/Wetstraat 20
B-1049 Brussels/Belgium.

▼B

rządzenia poprzez aktualizację wykazu spółek korzystających z indywidualnych stawek celnych.

3. **Pobieranie ceł tymczasowych**

(83) Ze względu na ustaloną wysokość marginesu dumpingu oraz w świetle poziomu szkód wyrządzonych przemysłowi wspólnotowemu, uważa się za konieczne aby kwoty zabezpieczone tymczasowymi cłami antydumpingowymi, nałożonymi rozporządzeniem tymczasowym powinny być ostatecznie pobrane według ostatecznie nałożonej stawki. W przypadku kiedy stawki ostateczne są wyższe od stawek tymczasowych ostatecznie pobiera się tylko kwoty zabezpieczone na poziomie cła tymczasowego.

4. **Zobowiązania**

(84) Po nałożeniu tymczasowych środków antydumpingowych, wielu producentów eksportujących z Indii złożyło zobowiązania cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 podstawowego rozporządzenia. Tym samym uzgodnili oni dokonywać sprzedaży danego towaru po lub w granicach poziomu cen, który zapobiega szkodliwemu efektowi dumpingu. Spółki będą regularnie i wyczerpująco dostarczać Komisji informacje dotyczące wywozu do Wspólnoty, tak aby umożliwić jej dokonywanie wydajnego monitorowania spółek. Co więcej, struktura sprzedaży producentów eksportujących jest taka, że Komisja uznaje, że ryzyko obejścia stawek przez spółki jest bardzo ograniczone.

(85) Ze względu na to, propozycje spółek zostają uznane za do zaakceptowania, a spółki zostaną poinformowane o istotnych faktach, rozważaniach i zobowiązaniach na podstawie których oparto akceptację Komisji.

(86) Aby umożliwić Komisji wydajne monitorowanie zgodności działalności spółek z ich zobowiązaniami, kiedy zgłoszenie o dopuszczenie do swobodnego obrotu jest przedłożone organowi celnemu, zwolnienie z cła antydumpingowego będzie uzależnione od przedstawienia faktury zawierającej co najmniej elementy wymienione w Załączniku do niniejszego rozporządzenia. Informacje te są również niezbędne aby umożliwić organom celnym dokładne ustalenie, że przesyłka odpowiada dokumentom handlowym. W przypadku gdy takiej faktury nie przedstawiono lub gdy faktura dotyczy przedstawionego produktu zastosowana będzie odpowiednia stawka cła antydumpingowego.

(87) Należy zauważyć, że w przypadku naruszenia lub wycofania zobowiązania lub zaistnienia podejrzenia jego naruszenia, na podstawie art. 8 ust. 9 i 10 podstawowego rozporządzenia, może być nałożone cło antydumpingowe.

5. **Czas stosowania środków**

(88) Środki antydumpingowe będą obowiązywały do 2006 r. podczas gdy istniejące cła wyrównawcze wobec Indii wygasają w 2004 r. W przypadku wygaśnięcia (lub zmiany) środków wyrównawczych, poziom ceł antydumpingowych powinien być zrewidowany ponieważ obecnie uwzględnia on obowiązywanie ceł wyrównawczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

▼M2

Artykuł 1

1. Niniejszym ustanawia się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz folii z politereftalanu polietylenu (PET) objętej kodami CN ex 3920 62 19 (kody TARIC 3920 62 19 03, 3920 62 19 06, 3920 62 19 09, 3920 62 19 13, 3920 62 19 16, 3920 62 19 19, 3920 62 19 23, 3920 62 19 26, 3920 62 19 29, 3920 62 19 33, 3920 62 19 36, 3920 62 19 39, 3920 62 19 43, 3920 62 19 46, 3920 62 19 49, 3920 62 19 53, 3920 62 19 56, 3920 62 19 59, 3920 62 19 63, 3920 62 19 69, 3920 62 19 76 i 3920 62 19 94) oraz ex 3920 62 90 (kody TARIC 3920 62 90 33 i 3920 62 90 94), pochodzącej z Indii i Republiki Korei.

▼M4

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego stosowana do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, w odniesieniu do produktów o pochodzeniu określonym poniżej jest następująca

Kraj	Przedsiębiorstwo	Stawka ostatecznego cła (%)	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Ester Industries Limited 75-76, Amrit Nagar Behind South Extension Part-1 New Delhi 110 003 Indie	17,3	A026
Indie	Flex Industries Limited A-1, Sector 60 Noida 201 301, (U.P.) Indie	0	A027
Indie	Garware Polyester Limited Garware House 50-A, Swami Nityanand Marg Vile Parle (East) Mumbai 400 057 Indie	6,8	A028
Indie	Jindal Poly Films Limited 56 Hanuman Road New Delhi 110 001 Indie	0	A030
Indie	MTZ Polyfilms Limited New India Centre, 5th floor 17 Co-operage Road Mumbai 400 039 Indie	18,0	A031
Indie	Polyplex Corporation Limited B-37, Sector-1 Noida 201 301 Dist. Gautam Budh Nagar Uttar Pradesh Indie	0	A032
Indie	SRF Limited Express Building 9-10 Bahadur Shah Zaraf Marg New Delhi 110 002 Indie	3,5	A753
Indie	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	17,3	A999

▼M2

3. Jeżeli jakakolwiek strona dostarczy Komisji wystarczające dowody potwierdzające:

▼M2

— że nie dokonywała wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 podczas okresu objętego pierwotnym dochodzeniem,

— że nie jest powiązana z żadnym eksporterem lub producentem podlegającym środkom nałożonym na mocy niniejszego rozporządzenia,

oraz

— że dokonała wywozu towarów objętych postępowaniem po okresie objętym dochodzeniem lub przyjęła nieodwracalne zobowiązania umowne dotyczące wywozu znacznej ilości produktu do Wspólnoty,

Rada, stanowiąc zwykłą większością na wniosek złożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym, może zmienić art. 1 ust. 2 przez dodanie wymienionej strony do wykazu przedsiębiorstw podlegających środkom antydumpingowym, jak wskazano w tabeli w art. 1 ust. 2.

4. O ile nie określono inaczej, obowiązujące przepisy celne stosuje się.

▼M1

_____

▼B

Artykuł ►M1 2 ◄

Kwoty zabezpieczone w formie tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia tymczasowego zostają pobrane według stawki ostatecznie nałożonego cła. Kwoty zabezpieczone przekraczające ostateczną stawkę cła antydumpingowego zostają zwolnione. W przypadku gdy cła ostateczne są wyższe niż cła tymczasowe, tylko kwoty zabezpieczone na poziomie ceł tymczasowych zostają ostatecznie pobrane.

Artykuł ►M1 3 ◄

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK

Niezbędne informacje w przypadku faktur handlowych towarzyszących sprzedaży dokonywanych w ramach zobowiązania

1. Nagłówek „FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM OBJĘTYM ZOBOWIĄZANIEM”.
2. Nazwa spółki wymienionej w art. 2 ust. 1, która wystawia fakturę.
3. Numer faktury handlowej
4. Data wystawienia faktury handlowej
5. Dodatkowy kod TARIC, pod którym towary wymienione na fakturze mają zostać odprawione na granicy Wspólnoty
6. Dokładny opis towarów zawierający:
   — numer kodu produktu (PCN),
   — specyfikacja techniczna towarów łącznie z grubością (μm), podaniem czy towary zostały powleczone/potraktowane powierzchniowo po przetworzeniu (np. korona, chemicznie metalizacja lub brak powleczenia lub traktowania powierzchniowego po przetworzeniu), właściwości mechaniczne (np. zrównoważona lub folia orientowana dwukierunkowo), przezroczystość/nieprzezroczystość (np. oczyszczona folia z oparów o zamgleniu < 2 %, zamglenie między 2 a 40 %, białe folie, o zamgleniu > 40 %, folia kolorowa),
   — numer kodu produktu spółki (CPC) (jeżeli znajduje zastosowanie),
   — kod CN,
   — ilość (podawana w kg).
7. Opis warunków sprzedaży łącznie z:
   — ceną za kg,
   — obowiązujących warunków płatności,
   — obowiązujących warunków dostawy,
   — całkowitych upustów oraz zniżek.
8. Nazwa spółki działającej w charakterze importera, na którą wystawiana jest bezpośrednio faktura.
9. Nazwisko pracownika spółki, który wystawił fakturę oraz podpisane oświadczenie podane poniżej:

   „Ja niżej popisany(-a) zaświadczam, że sprzedaż w celu bezpośredniego wywozu do Wspólnoty Europejskiej towarów objętych niniejszą fakturą odbywa się w ramach i na warunkach zobowiązania złożonego przez (spółkę) i przyjętego przez Komisję Europejską na podstawie decyzji 2001/645/WE. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i prawidłowe.”